

Sevinç
Çalhanoğlu

Gezintide Bir Ev

Diyalog, Monolog, Deneme, Tekrarlamalar, Listeler, Büyüler ve kayıplardan sonraki trajik süreci "evde bir gezinti" yaparak anlatan, biçimsel olarak da sınırın dışına taşan bir lirik novella.

SEVİNÇ ÇALHANOĞLU
GEZİNTİDE BİR EV

Can LAB

Gezintide Bir Ev, Sevinç Çalhanoğlu

© 2021, Sevinç Çalhanoğlu

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Aralık 2021, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörleri: Berkan M. Şimşek, Selim Bektaş

Editör: Selim Bektaş

Düzeltili: Melis Oflas

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kitap içi görseller: Sevinç Çalhanoğlu

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-5589-7

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĐITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750755897

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

SEVİNÇ ÇALHANOĞLU
GEZİNTİDE BİR EV

SEVİNÇ ÇALHANOĞLU, 1988'de İstanbul'da doğdu. Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nden mezun oldu. Edebiyat ve görsel sanatlar alanında üreten Çalhanoğlu'nun *Evde Bir Gezinti (Periferik)* (Nod Yayınları, 2016), *Et/ve/Fal* (Heterotopya Yayınları, 2017), *My Life in Curves Recently* (Bored Wolves, 2020), *A Promenade at Home* (Bored Wolves, 2021) adlı kitapları yayımlandı. *Moero* şiir dergisinin editörlüğünü yapıyor.

The end—and now what? Am I changed? Is the world? I've lifted myself off the page and what sort of gesture is this? It isn't especially dramatic, it happens slowly, and I mark it. Poems do end, at least materially.

Aditi Machado

Rukiye ve Övünç için

Söze Dökülmesi Evden Haberler

Dökülmesi olayların anlatıya dökülmesi – mesele. Hikâye edilemezlik kuşanmış, suskunluklar üretmiş, anlatı yapılarını kıran tekrarlar kendi kendini doğurur; dökülmesi bellek olup biteni tek sıra taşıma eğiliminde değildir, başı sonu belli olan, girişi, gelişmesi ve sonucu net olan bir hikâye edileş olup biteni kaydetme yoluna kolay kolay sapmaz, sıçramalar, geri dönüşler ve boşluklar niteler anımsananı; ve dökülmesi olayın anımsanıp ifade edilmesini sarıp sarmalayan tüm bu dağıtık yapıya bir de anımsananların anlatıya dönüştürülmesindeki saflığa dair ve görünüşe dair kaygılar silsilesi eklenir. Hakikatle anlatının ilişkisinin sürdürülebilirliği anlatıcı tarafından acımasızca sorgulanır. Böylece dökülmesi bir olay bir türlü imalathanelerde tanınan formatlar içinde anımsanamaz ve anlatılaştırılacağı zaman da konuşan ses bin bir arayışa girer. Ve elbet sessizlik, konuşmama, söylememe ve boşluk dahildir bu arayış sırasında bulduğu çözümlere. Söylenemez. Söylenince de anlaşılabilir. Ama söylenmelidir. Ve anlaşılmalıdır.

Sevinç bu “anlatıya direnen olayı nasıl anlatsak”ı arka cebine sıkıştırıp girmiş yazının ev mekânına. “Evinin” kesen tüm söze dökülmesilerinin anılarını otobiyografik bir anlatının tüm açıklığıyla değil aksine otobiyografik bir anlatının tüm imaları ve kapalılıklarıyla inşa etmiş. Unutma gereksinimi ve anımsama zorunluluğu unutma zorunluluğu ve anımsama gereksinimi ile birleşmiş. Dolayısıyla elinizdeki kitap kesikliklerin, boşlukların, iç içe geçen zamanların, dişleyen tekrarların, tanrılara sinirlenme anlamında sınır durumlarının bir özel sahnesini verdi bana.

Gezintide Bir Ev, dökülmeyeni sermeye katkısını buradan yapıyor. Bir saklının giriş-gelişme-sonuç'lu has-edebiyat-derki'li gıcirtısına oturmayan anlatısı (“Evde Bir Gezinti”) bir başka takip eden saklının hikâyesi ile iç içe geçiyor, onun içinde ters dönüyor, üzerine görseller, Sevinç'in resmettikleri, suluboya resimleri ekleniyor ve tüm anımsanabilenler ve unutulabilenler yeni bir form alıyor. Konuşulamayanın anısı doğası gereği masaya zamansızlığıyla geliyor – ve zamansız anılar mekânlarla zapt ediliyor, en başta da “ev” konseptiyle, evde-oluşla.

İlk okuyuşta, ya da son, *Gezintide Bir Ev* bir anımsama, bellekle mücadele ve yeniden düzenleme suyundan geçiyor hissi verdi ve suya şöyle bir eğilip baktım. İçinde ikinci bir kitap olduğu görülüyor bakınca. Tepetaklak bir kitap. Daha önce, 2016'da, *Evde Bir Gezinti (periferik)* adıyla ayrı bir cilt olarak yayımlanan kitap suda ters dönmüş ve şimdi *Gezintide Bir Ev*'in içinde “/otomatikarama&canlandırma&evdebirgezinti&periferik/” başlıklı bir bölüm hâlini almış.

Gezintide Bir Ev'de birkaç yeniden anımsama iç içe. Bir tanesi gerçek duvarlara, kirişlere, yerlere, dünyada olma durumlarına göndermeler, göz kırıp kaçan, yaşamda bir yerlere kaçan hem de, öğeler, kaybedilenlerle paylaşılmış anılar, akıldan çıkmayan ortak mekânlar ve anlar ve bunları akıldan çıkarmak için düzenlenen “metinsel” operasyonlardan oluşuyor.

İkincisi direkt direklerarası: İnsanları ve anıların hayaletlerinden onları yeniden ele alarak ve tekrar anımsayarak kurtulmaya çalışmak gibi daha önceki bir metni tekrar metinleştirerek, daha önceki bir kurguyu yeni bir kurguya dahil ederek soğutmaya kalkan, düz bir anlatıya girmeye hiç niyeti olmayan bir yazı-içi deney – bir metnin başka bir metni anımsayarak içine alması ve hikâyenin böylece istikrarsızlaşması.

Anlatıyı ve özneliği bir noktada yazardan neredeyse tıbbi bir cihaz gibi işleyen bir “unutturma cihazı” devralıyor. Cihazın sesleri iç sesini duymasını zorluyor insanın okurken.

Anıları duvarda gübre tutar gibi tutan mekânlardan kurtulmak gerekiyor ve Sevinç'in suluboyaları işte duvarlara yapıyor.

Hani neredeyse anlatıyı devralan kasti unutma makinesi unutulabilen için mekânları yeniden yaratıyor, anlatıları yeniden ele alıyor, anıları yeniden canlandırıyor, anımsama meka-

nizmalarını bir makineye bağlayarak hissizleştiriyor ve sürekleştiriyor.

Damardan anımsama için sınıraşmalara başvurunuz!

Yasalara karşı gelerek küvette işeyen, duş alırken çiş yapan, suyla beraber unutmalarının da akıp gitmesini izler. Söz dinlememeye sağlam bir unutabilme için geri dönülür çünkü söz dinlememe sözü güçlüce anımsamaya kapı açar. Kapı sonra aralık kalır... Kapı formu istikrarsızlaşır ve zaman kipleri çişe karışır.

Gezintide Bir Ev'de ev konuşuyor, cihaz konuşuyor, anılar konuşuyor, boşluklar hiç susmuyor. Hikâye içinde yazar çoğu kısımda sessizce durmakta.

Gezintiye çıkan ev olduğunda ev özneleşmiş demektir ve gezintiye çıkışı bir evden (kendinden) kaçmaya, kendinden (belleğinden) uzaklaşmaya ve geçmişin tüm temsil ettiklerini terke dönüştürebilir. Evi unutmak için evin ufaktan basıp gitmesi gerekir.

Sevinç şiir, resim, anlatı ve düzyazı arasında "gezinmiş" diyelim ama bunu demek gezintiye dürbünle bakmak gibi olacak. Alternatif unutma patikalarını dikizlemek için uygun dürbünler her evde vardır nihayetinde.

Boşluklu, kesikli bir anlatıda uykusuzlukları keşiştiren bu gezintide bakalım dürbünsüz ne göreceğiz.

Süreyyya Evren, İstanbul, 2021

40°40'52"K - 73°56'14"B

/gezinti&hazırlıklar/

(ev)

)))

gelecekte bir gün. uzun bir yürüyüş olacak. zihnimde kalanların. kaybetmenin yolunu arıyorum.

(

(

(ev

(

)

size bunu anlatırken adımlarım duyulsun istiyorum.
gezinti evin içinde değil büsbütün dışında. bir cihaz
sayesinde takibini yapıyorum.

(

(e(v)a)n(n)e

(

)

kafamı onunla beraber dinlememin mümkünatı yok.
kafamı onunla beraber taşıyabilirim, dağılmaz.
kafamı onunla beraber çok hızlı döndürebilirim,
dökülmez.

((

ancak rüzgârlı havalarda
rüzgârın uğultusu
susturur onu.

carrywrite.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) | [c](#)arrywrite

1188 875-875-07-5589-7

9 789750 755897